

Spm. nr. S 2994

Til udenrigsministeren (11/8 97) af:

Keld Albrechtsen (EL):

»Kan vi risikere, at Frankrig og Tyskland vil forsøge at gøre deres militære Afrikapolitik til et Unionsanliggende?«

Begrundelse

Det fremgår af en særdeles oplysende artikel i Jyllands-Posten d. 8. august 1997, at Frankrig som følge af ØMU-tilpasning vil nedskære sine elitestyrker i Afrika (ca 8000 soldater) med 40%.

For at afbøde virkningen af denne franske tilbagetrækning, har Tyskland tænkt sig at sende tropper og således medvirke til at stive den franske Afrikapolitik af.

Den går bl.a. ud på at holde forskellige tvivlsomme regimer ved magten, at sikre fransk flådeadgang til oceanerne samt at beskytte bl.a. franske olieinteresser.

Det er nu en nærliggende risiko, at Frankrig og Tyskland vil forsøge at bruge den ny Amsterdam-Traktat til at få vedtaget en fælles EU-strategi for Afrika og dernæst få vedtaget EU-aktioner og eventuelt endda beslutninger efter den ny traktats artikel 17, stk. 2 om fredsskabelse og krisestyring. Det vil være betryggende, hvis den danske regering kan garantere, at noget sådant ikke vil kunne ske. Men desværre synes der ikke i den ny traktat at være noget til hinder for etableringen af en sådan EU-Afrikapolitik, der jo vil kunne lette Frankrig for en del af de økonomiske og politiske omkostninger ved en lidet flatterende Afrikapolitik.

Svar (21/8 97)

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik er af mellemstatslig karakter.

Hvad angår beslutninger med indvirkning på forsvarsområdet er Danmarks stilling dækket af Edinburgh-afgørelsens afsnit C og – når Amsterdam-traktaten er trådt i kraft – af artikel 6 i Protokol om Danmarks stilling.

Spm. nr. S 2995

Til udenrigsministeren (11/8 97) af:

Keld Albrechtsen (EL):

»Kan ministeren oplyse, hvordan et dansk nej til Amsterdam-Traktaten kan forsinke optagelsen af ny medlemslande i EU?«

Begrundelse

Ifølge et Ritzautelegram den 8. august 1997 hævder udenrigsministeren, at et dansk nej »med sikkerhed« vil forsinke EU's udvidelse mod øst.

Imidlertid savner denne påstand dokumentation. Der er som bekendt ikke noget i Amsterdam-Traktaten, der har betydning for udvidelsen mod øst. De institutionelle ændringer blev ikke afklaret. Her udestår stadig spørgsmålene om Kommissionens sammensætning og stemmevægtene i Ministerrådet. Disse ting skal under alle omstændigheder afklares i anden sammenhæng.

Hvordan et dansk nej kan forsinke udvidelsen forbliver derfor en gåde, medmindre EU da selv af politiske grunde bruger et dansk nej som påskud til at forsinke udvidelsen.

Ministeren hævder endvidere ifølge Ritzau, at et nej til Amsterdam-Traktaten vil medføre tab af dansk indflydelse på de kommende forhandlinger om landbrugsordninger, strukturfonde og EU's finansiering.

Også denne påstand savner dokumentation. Danmark har formentlig på længere sigt udsigt til underskud på EU-regnskabet, idet Danmarks bidrag kan ventes at overstige de faldende indtægter fra landbrugsordninger og strukturfonde. Derfor kan Danmark vente en høflig behandling. Ellers risikerer EU jo, at de danske skatteydere bliver trætte af at betale til EU's mange mærkværdige ordninger.

Svar (21/8 97)

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Som det fremgår af besvarelsen af spørgsmål S 2941 af 4. august 1997, er det aftalt, at udvidelsesforhandlingerne med ansøgerlandene i Central- og Østeuropa samt Cypern skal indledes seks måneder efter regeringskonferencens afslutning. Udvidelsesforhandlingerne vil således starte i begyndelsen af 1998.